

DE STENEN BANK

KWARTAALBLAD VAN DE VERENIGING
DORPSBELANG HEES

JAARGANG 6
NUMMER 2

De Witte Villa

We pakken het 'standaardwerk' over Hees van Dr. J.J. de Blécourt er weer eens bij. Op bladzijde 146 schrijft hij het volgende: "Meer naar het centrum van het dorp Hees gaande ligt links de villa Jachtlust, in 1861 gebouwd door wijlen den heer J. van Engelenburg, in 1888 gekocht door wijlen den heer H.J. Koper van Amsterdam, later in eigendom overgegaan aan den heer G. Dumoulin Koster en in 1911 werd de heer Wieseman bezitter, die aan huis en erf vele veranderingen liet aanbrengen en het den naam gaf van Tandjong Tirtio. De heer Koper verbouwde reeds veel aan deze villa, maar nog meer de heer Dumoulin Koster. Op dit huis volgt het Kerkpad en op den hoek daarvan eene kleine heerenbehuizinge van den huisschilder Vink; daar tegenover staan een drietal nette huizen."

Tandjong Tirtio staat er nog, het is tegenwoordig bekend als De Witte Villa. Overigens is ook het oude huis van 'den huisschilder Vink' nog fraai bewaard; het staat op de hoek Schependomlaan/Uranusstraat. Onlangs kwam De Witte Villa weer in het nieuws. De Gelderlander schreef 8 mei jl. het volgende: "Projectontwikkelaar Moed bv zit met een oude villa en een lap grond waarop niet gebouwd mag worden. Na ruim vijf jaar procederen heeft de Raad van State bepaalt (sic !) dat de gemeente Nijmegen en Gedeputeerde Staten ten onrechte hebben toegestaan dat naast de 'witte villa' aan de Uranusweg (sic !)/Schependomlaan (Hees) twee appartementencomplexen worden opgetrokken."

Hieronder volgt in het kort de geschiedenis van De Witte Villa. Gewoon om het weer een keer op een rijtje te hebben en omdat de geschiedenis van dit kapitale pand nog niet rond is.

Foto L.J.

Elders in deze Stenen Bank maakt u kennis met de huidige bewoners van het pand.

Sedert 1931 woonden er in Nijmegen (weer) paters Kapucijnen. Ze hadden een huis aan de Van Oldenbarneveltstraat, maar gezocht werd naar iets groters. In 1934 kochten de Kapucijnen De Witte Villa en het fraaie Rivo Torto aan het Kerkpad. In De Witte Villa kwam het klooster, in Rivo Torto werden onder andere cursussen georganiseerd voor de lekenvolgelingen van Franciscus van Assisi. In 1960 verhuisden de paters naar het nieuwe klooster aan de Wolfkuilseweg. In De Witte Villa bleef het juvenaat gevestigd, de opleiding van de Kapucijnen. Totdat de paters het gebouw verhuurden aan Philips. Philips zou hier, in de villa, het bijbehorende koetshuis en nieuwgebouwde laagbouw, Spaanse gastarbeiders onderbrengen. Toen dit niet doorging verkochten de paters in 1972 de villa met bijbehoren aan de opvangstichting Tellopark.

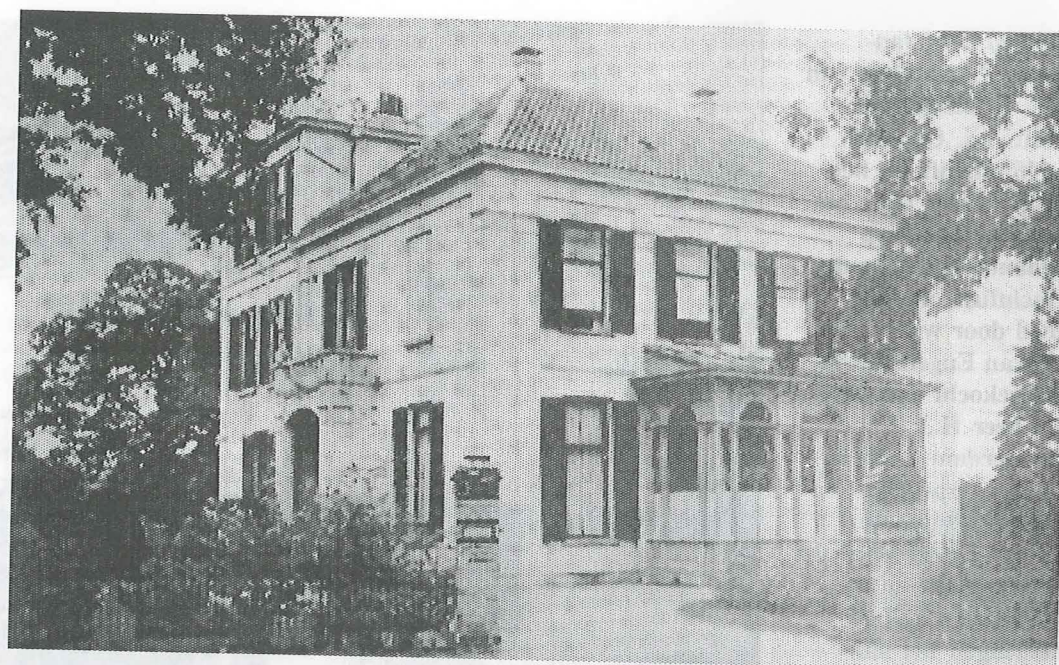
De eerste steen in 1861 gelegd

Foto L.J.

De laagbouw werd grotendeels gesloopt en er kwamen stenen bungalows voor in de plaats. De gebouwen en activiteiten van Tellopark werden in 1983 overgenomen door de latere Stichting Opvang Nijmegen (SON). De SON bouwde eind jaren tachtig een nieuw opvangcentrum verderop aan de Uranusstraat en daarmee werd De Witte Villa overbodig. De bungalows werden aan particulieren verkocht, de villa en het koetshuis aan een ondernemer, die het vervolgens doorverkocht aan de huidige eigenaar, projectontwikkelaar Moed. We blijven de geschiedenis volgen. L.J.

Wij gaan door

In 1989 verliet Stichting Opvangvoorziening Nijmegen de Witte Villa te Hees. Begin 1990 koopt de projectontwikkelaar Moed de villa van een tussenhandelaar voor een schamel bedrag; de gemeente ziet perspectief in de plannen van Moed om seniorenwoningen op het perceel te bouwen. Ondanks dat Moed druk in de weer was met bouwvergunning en bestemmingsplan voor de betreffende nieuwbouw, besloot hij voorlopig over te gaan tot verhuur van de appartementen in de villa. Tegen de regels van de logica in, koos hij niet voor

Zo'n veertig jaar geleden....

Foto Coll. Kapucijnen

anti-kraak, maar voor verhuur tegen normale huurprijzen op basis van een juridisch wankel contract.

Enerzijds wenst hij een volledige huur te ontvangen, terwijl hij anderzijds zich het recht wil voorbehouden de huurders er, wanneer hem dat goeddunkt, uit te zetten. Tegelijkertijd met de installatie van ons, als huurders, stelt Moed een waarnemer inzake de villa aan: Theo van K, wonende te N. Hij luidt het begin van de ellende in. Systematisch sloopt hij alles van waarde uit het complex, om daarmee zijn eigen woning op te sieren. Ja, Theo van K. heeft zijn sporen niet verdiend, maar wel achtergelaten. Op het bureau van Moed stapelden de facturen van onderhoud zich op, terwijl de villa het kind van de rekening werd: Theo wendde al zijn talenten aan om ons tegen elkaar uit te spelen en Moed in het ongewisse te laten over de daadwerkelijke staat van het huis. Voor de vele smeekbeden van ons gaf Theo niet thuis. Zijn "verdeel en heers"-politiek was, dat wij, noch Moed de waarheid onder ogen zou komen. Het huis was overgeleverd aan verpaupering. Op 28 april 1994 ontvangen wij een brief van het advocatenkantoor van Moed, dat Moed "een thans onherroepelijke bouwvergunning heeft verkregen". Op basis daarvan wordt ons de huur opgezegd. Voor ons reden om eindelijk, ondanks de aanwezigheid van Theo, de krachten te bundelen. Wij

nemen contact op met Bea van Zijll de Jong-Lodenstein, die ons verwijst naar Advocatenkantoor Hekkelman, Terheggen en Rieter. Onze advocaat pareerde de huuropzegging als volgt: "Immers de op het verhuurde te realiseren bestemming, woonbestemming, wordt ook thans door de bewoning van het verhuurde door cliënten gerealiseerd." Reactie van de heer Moed bleef uit. Kort daarop werd de "onherroepelijke" bouwvergunning, door toedoen van de Vereniging Dorpsbelangen Hees, geschorst.

De toestand van de villa is inmiddels dusdanig slecht, dat onze advocaat besluit ook hierin iets te ondernemen. Er begint een langdurige briefwisseling, die tussentijds leidt tot het ontslag van Theo, en uiteindelijk, na twee jaar onderhandelen en traineren door de tegenpartij, een kort geding tot gevolg heeft. Dit valt gunstig voor ons uit. Het vonnis luidt dat een onafhankelijke aannemer moet beslissen wat de noodzakelijke reparaties zijn, waarna de heer Moed ze binnen een maand uitgevoerd dient te hebben. Deze maand is inmiddels verstreken, maar er is nog geen spoor van reparaties zichtbaar.

VERVOLG OP PAGINA 4

Redactioneel

In het vorige nummer heb ik geschreven dat wij als redactie een aantal zaken naar ons toe hebben getrokken. Naast de bezorging ligt ook de ledenadministratie in ons beheer. Een ontwikkeling waardoor wij als vereniging in staat zijn beter en sneller te reageren. Op de label staat naast uw naam ook het lidnummer. Dit nummer is voor de meeste leden veranderd, aangezien de administratie is opgeschoond. Bij correspondentie gelieve dit nieuwe lidnummer te vermelden.

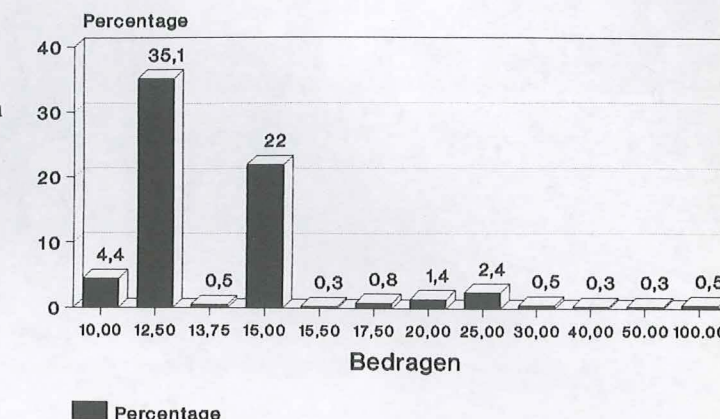
In de "Stenen Bank" van april is aan u gevraagd om de contributie over 1996 van minimaal Fl. 12,50 over te maken. In het grafisch overzicht ziet u hoe hierop is gereageerd. Graag zouden wij van de leden, die nog niet hebben betaald, vernemen of zij lid willen blijven. Dit kunt u doen door de contributie alsnog over te maken.

Wij hopen op u reactie !!

Het ledenbestand momenteel van 367 willen wij zeer graag vasthouden, een uitbreiding is wenselijk. Ook hier wordt aan gewerkt om dit aantal te laten groeien. Wij zullen u blijven informeren.

E.B

Contributiebetalingen 1996

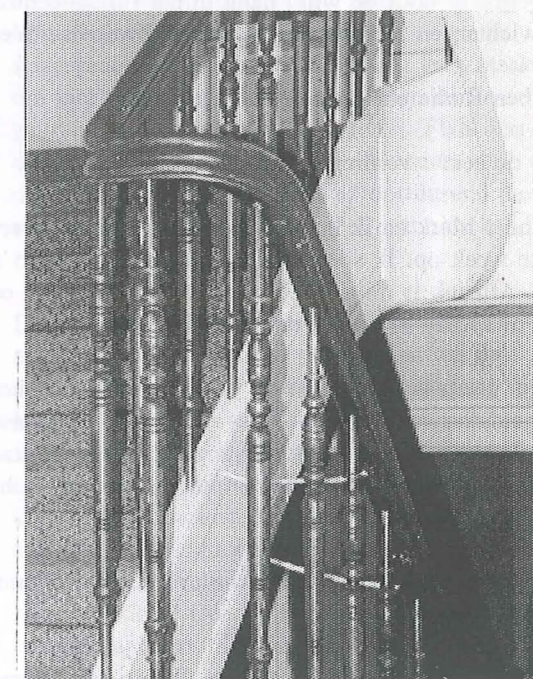

367 Leden 16-06/96 (68,6%)

BP Premie Club
5286.823.2346
J.F. de Kort

NU SPAREN MET JE PAS!

BP-station van Wijk
Molenweg 119 6543 VA Nijmegen
Tel./Fax. 024-3775452

De originele trapleuning in de Witte Villa L.J.

VAN DE VOORZITTER

Meestal schiet me wel een geschikt onderwerp voor deze rubriek te binnen, maar deze keer wilde dat niet zo lukken. O ja, er zijn zaken genoeg waar ik over zou kunnen schrijven. Zoals de kleine eikeboompjes aan de Wolfskuilseweg. Zij moesten van de gemeente drie jaar geleden de 30 jaar oude goudessen gaan vervangen, die er niet meer zo goed aan toe zouden zijn. Nu zijn ze zelf al keer op keer vervangen, omdat ze niet aansloegen. Iets waar we de gemeente indertijd al voor gewaarschuwd hadden. Ik zou het kunnen hebben over die witte horizonvervuiler aan de Energieweg, de asfaltfabriek van Boesewinkel, die bij een strak blauwe lucht nog feller afsteekt. Of over het gezondheidsonderzoek dat uiterst traag verloopt en waarbij men de werkelijke oorzaak - het industrieterrein - maar niet wil aanpakken. Of over mensen die wij spreken die zeggen dat ze door de gemeente niet serieus genomen worden.

Maar ik zou het ook kunnen hebben over die vier konijntjes die ik laatst in het Distelpark zag huppelen. Of over de oranjep, een klein oranje-wit vliedertje, die ik ook dit seizoen weer op mijn pinksterbloemen heb zien foerageren. Of over het Kometenpark dat de gemeente een natuurlijker aanzien wil gaan geven, meer bomen en struiken en bloemen. Of over de wind die nu weer zo heerlijk door het dichte gebladerte ruist. Of over de geur van de bremstruiken op mijn wandelroute naar de winkel. Of de gierzwaluwen en de tjif-tjaf die gelukkig weer gekomen zijn.

Onderwerpen te over.

En toch ga ik het daar allemaal niet over hebben.

Weet u wat ik doe?

Ik ga u bij deze, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, een fijne zomer toewensen.

Bea van Zijll de Jong-Lodenstein

Orthopedagogisch Adviesbureau

Diagnostisch onderzoek en begeleiding van kinderen, middelbare scholieren en volwassenen met leer- en studieproblemen. Deze problemen kunnen van invloed zijn op de sociaal-emotionele ontwikkeling van de betreffende persoon (bijv. het zelfvertrouwen en de motivatie).

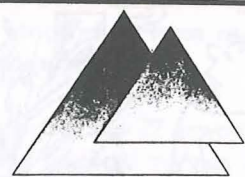
Voor nadere informatie kunt U zich wenden tot:

Drs. G. Pieters-Mestrom,
Orthopedagoge (lid NVO/WEP)
Korte Bredestraat 59
6543 ZP Nijmegen
Tel: 024 - 3782314

ADVOCATENKANTOOR Mr J.P.M. van der Horst Henry Dunantstraat 22 6543 KR Nijmegen

U kunt voor alle juridische bijstand bij mij terecht, na telefonische afspraak

Tel.: 024 - 3785841

DUIN

Administratie & belastingadviesbureau

- * Lasten voorkomen of beperkt houden
- * We doen graag een "second opinion"

Korte Bredestraat 61 6543 ZP Nijmegen
024-3781691

HET HOUTSTOOKPROJECT VAN DE EPON

Raad van State schorst besluit van provincie

Eind vorig jaar heeft onze vereniging samen met de Vereniging Stedelijk Leefmilieu, Weurt+, en De Groenen Regio Gelderland bezwaar gemaakt tegen het stoken van verontreinigd afvalhout in de elektriciteitscentrale van de Epon. De provincie had al eerder de Epon een vergunning verleend voor het stoken van nagenoeg schoon hout.

Om met het stoken te mogen beginnen moest de Epon eerst zgn. acceptatievoorwaarden ter goedkeuring aan de provincie overleggen. Die voorwaarden bepaalden de kwaliteit van het hout en de mate van verontreiniging. De provincie keurde ze al snel goed, zodat de Epon met stoken kon beginnen. De Nijmeegse fractie van De Groenen, die de hele kwestie gevolgd had, ging daarop naar de Raad van State. Gebleken was nl. dat het hout dat de Epon volgens de acceptatievoorwaarden mocht gaan verstoken vele malen meer vervuild was dan de vergunning toestond en dat het afkomstig was van bouw- en sloopafval. Leverancier was BFI, een van de grootste afvalverwerkers van Nederland, die op deze manier het houtafval niet naar een (dure) afvalverbrandingsinstallatie zoals de ARN hoefde te brengen, maar het gratis aan de Epon kwijt kon. Het schone bouw- en sloophout kon leverde BFI aan de spaanplaatindustrie leveren.

De Groenen verzochten de Raad van State om handhaving van de vergunning die immers uitging van schoon hout. Maar omdat de Epon door allerlei aanlopmoeilijkheden nog niet met het houtstookproject was begonnen, zag de Raad van State (nog) geen aanleiding om het verzoek van De Groenen in te willigen. Wel vroeg men aan de provincie om de acceptatievoorwaarden te publiceren zodat daartegen bezwaren konden worden ingediend.

Wij hebben de kwestie toen samen met Stedelijk Leefmilieu, Weurt+ en De Groenen bestudeerd. De Epon verdedigde het houtstookproject met het argument dat er door het bijstoken van hout minder CO2 de lucht in zou gaan en dat was beter voor het milieu. CO2 komt in grote hoeveelheden vrij bij de verbranding van kolen, waar de centrale sinds enige jaren op draait. Daar konden wij ons best wel wat bij voorstellen, maar zowel de Epon als de provincie konden ons niet duidelijk maken wat de gevolgen van het stoken van verontreinigd hout op de emissies waren. Voor ons dus reden om tegen de acceptatievoorwaarden bezwaar te maken en om de Raad van State om schorsing te vragen. Want inmiddels was de Epon al met het houtstoken gestart.

Wat is nu dat verontreinigde hout en wat gebeurt er als je dat opstookt? Wie van u een open haard heeft weet misschien wat er gebeurt als je daar geverfd hout, gelakt parket, spaanplaat, of geïmpregneerd hout van bijv. een schutting in doet, zo dat al niet verboden is: stank en een zwarte walm zijn het resultaat.

Het door de Epon verstookte hout, 10 ton per uur, 60.000 ton per jaar, mocht volgens de acceptatievoorwaarden voor 30% uit spaanplaat en hardboard bestaan. Daarbovenop mocht er ook "in beperkte mate" (maar hoeveel, dat stond er niet bij) geïmpregneerd hout, zoals spoorbielzen, onderwaterhout,

tuinhout, e.d. gebruikt worden. Verder moest het hout "vrij zijn van o.a. losse verfdeeltjes". Met andere woorden, vaste verfdeeltjes waren onbeperkt toegestaan.

Een van de grootste en tot nu toe onvoldoende erkende gevaren is dat van geïmpregneerd hout. Schuttingen, tuinhuisjes, schommels, houten tuinmeubels e.d zijn vaak geïmpregneerd om ervoor te zorgen dat ze niet gaan rotten. Dat impregneren, ook wel verduurzamen genoemd, gebeurt meestal met uiterst gevaarlijke stoffen, waaronder zgn. wolmanzouten. Om een impregneerbedrijf te vinden hoeven we (helaas) niet ver te zoeken: Hickson aan de Ambachtsweg, achter de KPN-papierfabriek. Het bedrijf staat (ook weer helaas) in onze belangstelling en al eerder schreven wij erover in de Stenen Bank. Wolmanzouten bevatten kankerverwekkende stoffen waaronder chroom-6 en arseen. Deze stoffen staan op de zgn. zwarte lijst naast bijv. kwik, asbest en cadmium. Ook de overige stoffen, verf, lijm, lak, e.d. bevatten gevaarlijke stoffen of kunnen andere gevaarlijke stoffen vormen, bijv. dioxinen.

Noch de Epon, noch de provincie kon ons inzicht geven in de gevolgen van het stoken van al die verontreinigde houtresten op de emissies. Wij moesten maar afwachten wat er t.z.t. uit de schoorsteen zou komen. Het bleek een experimenteel project te zijn. Vergelijkbare gegevens waren dus niet voorhanden. De Epon spreekt zelf van een "demonstratieproject". Het lijkt ons geen goede zaak om bewoners die in de buurt van de centrale wonen, waaronder o.a. de mensen in Hees, aan een experiment bloot te stellen, waarbij de gezondheid in het geding is.

De Raad van State kon zich in onze argumenten vinden. Hij sprak schorsing uit en bepaalde in zijn uitspraak dat de provincie eerst duidelijk moet maken wat de gevolgen van het stoken van de houtresten op de uitstoot uit de schoorsteen van de centrale zijn. Direct na de uitspraak van de Raad van State heeft de Epon uit eigen beweging de houtstookinstallatie stilgelegd.

Bouw- en sloopafval vormt een probleem. Het mag sinds kort niet meer gestort worden. Het schone afval kan nog herwerkt worden. De rest moet naar een afvalverbrandingsinstallatie (AVI). Maar dat is duur. Afvalverwerker BFI geeft het niet-herbruikbare afval dus liever aan de Epon dan het voor veel geld in een AVI te laten opstoken. Nu zou je kunnen zeggen dat een elektriciteitscentrale uit dat houtafval nog energie kan opwekken, waar wij allemaal van profiteren. Dus waarom het naar een AVI brengen, die het alleen maar verbrandt? Het antwoord is dat een elektriciteitscentrale een totaal ander en minder verfijnd systeem heeft om de rookgassen te reinigen dan een AVI. Stoffen, zoals arseen, chroom-6 en dioxinen, die door het stoken van verontreinigd hout in de lucht terecht komen, worden bij een elektriciteitscentrale niet continu gemeten. Een elektriciteitscentrale is nu eenmaal een energieopwekker die brandstof gebruikt. Behoort dat althans te zijn. Hoe belangrijk het is om te weten wat er allemaal in de rookgassen van de Epon zit als men verontreinigd hout gaat bijstoken is dit: bij vol gebruik heeft de centrale een uitstoot van 2 miljoen m3 rookgassen PER UUR!

Bea van Zijll de Jong - Lodenstein

Who is Who in Villa Jachtlust?

Ik ben Liesbeth, 26 jaar en ik studeer Arabisch. Mijn studie loopt op zijn einde. Ik hoop in februari 1997 klaar te zijn. Voor die tijd ga ik nog ongeveer twee maanden naar Beirut voor mijn scriptie-onderzoek over een Libanese schrijfster. Voor mijn studie Arabisch heb ik een modevakopleiding afgerond. Vandaar dat één van mijn hobby's nu is om danskleding te ontwerpen. Zelf doe ik aan flamenco-dans. Ik kook graag, haat spelletjes en ik rook niet maar ik sport. Ik draaf of fiets regelmatig door de wijk, hang in het fitness-centrum aan de gewichten en plons zo nu en dan in Zwembad-West.

Ik ben Rudie en ik was er nie.

Op de eerste verdieping wonen twee muzikanten.

Ik heet Mark en ik ben 27 jaar. Als drummer treed ik bijna elke week op. Ik speel in zes verschillende rock 'n roll-bandjes. Muziek is mijn leven, maar daarnaast ga ik ook nog graag uit of speel een potje voetbal.

Mijn naam is Richard en ik ben 31 jaar. Naast het muzikaal begeleiden van Spaanse dansgroepen aan de Dansacademie Arnhem en bij Estrella, geef ik ook flamenco-gitaarles. In mijn vrije tijd ben ik echt een natuurmens en ik houd van goed tafelen.

We gaan verder met de begane grond. Daar wonen twee mannen en negen katten.

Ik ben Bas en ben bijna 23 jaar. Ik ben service-medewerker bij de Shell en da's wel leuk. Ik ga graag uit en vind computerspelletjes perfect gewoon. Ook films kijken vind ik hartstikke leuk. Mijn kat heeft net vijf jonkies gekregen.

In dezelfde maand doet de Raad van State uitspraak inzake het bestemmingsplan van de Uranusstraat/hoek Schependomlaan: het plan is afgewezen. De krant vermeldt dat de heer Moed hierover "erg ontdaan" is. Concluderend zien we dus nijvere huurders die voorlopig nog mogen blijven wonen in een schamele bouwval door toedoen van een onwillige huiseigenaar. Maar, we gaan door!!!! Weer terug naar de rechter..... Genoeg over de buitenkant, nu de inhoud, de ziel van de Witte Villa.

Who is who in Villa Jachtlust?

In het penthouse van de villa wonen twee mensen. Met hen beginnen we.

Foto L.J.

Ze noemen me Frank en ik ben 36 jaar. 's Morgens werk ik als facilitair medewerker (postduif) bij de Pieieip-bank. Daarnaast doe ik verwoede pogingen mijn scriptie voor de studie Cultuur- en Mentaliteitsgeschiedenis af te ronden. Het onderwerp is hoe de dood wordt verkocht in Nederland. In 1997 hoop ik hiermee klaar te zijn. Mijn hobby's zijn muziek luisteren, uitgaan, het lezen en belijden van Oosterse filosofie, schaken en het zoeken van gaatjes in de markt. Ook ben ik bezig met het maken van een educatief software-programma.

Tenslotte gaan we naar de laagbouw, die door de hoogbouw-bewoners vaak als het "kippenhok" bestempeld wordt, vanwege de giechelende dames.

Ik ben Maud en ben 23 jaar. Ik moet mijn scriptie nog afmaken over "leren en narcose" voor de studie vergelijkende fysiologische psychologie. In augustus hoop ik hiermee klaar te zijn. Mijn hobby's zijn turnen, trampolinespringen, sportklimmen, toneel, stripboekjes lezen en natuurlijk uitgaan. Verder ben ik Ruslandgek.

Ik heet Marjolein en ben net 22 geworden. Ik doe creatieve therapie, de richting beeldend vormen. Ik heb nog één jaar voor de boeg en ben nu bezig met een stage in Appelscha op een internaat voor delinquenten jongeren. Ik vind lezen leuk en ga graag naar de bios. Verder houd ik van schilderen, spelletjes doen met vrienden en soms uitgaan.

Mijn naam is Anne(ke) en ik ben 25 jaar (en erg lief). Ik studeer culturele antropologie en ben bijna klaar, hopelijk in augustus. Mijn scriptie gaat over integratiemogelijkheden van arbeidsmigranten die naar Aruba gaan om daar te werken in de toeristische sector. In de vele vrije tijd werk ik als tikgeit

(tiep-miep mag ook) voor het uitzendbureau, wat erg leuk is om te doen. Verder houd ik van lezen, eten bij vriendinnen, videofilms kijken, spelletjes doen, "hupsen" in het water (wat ik helaas niet zo vaak doe als ik zou willen) en alles wat met reizen en cultuur te maken heeft. Een nieuwe hobby is met mijn visserslaarzen door de laagbouw waden.

Alle bewoners vinden het een heerlijk huis om in te wonen, met veel ruimte. Echt een oud huis met charme. De sfeer is goed geworden en dan is het leuk om met mensen samen te wonen. Het is lekker om in je kamer te zitten en dat het dan muisstil is. Ook voor de katten is het goed toeven.

De tuin is heerlijk en je hebt eens een praatje met de buurtbewoners, behalve wanneer je in de hondenpoep staat/zit. Onze tuin is geen hondentoilet.

Nadelen zijn er helaas ook. Zo is het wonen erg onrustig door rechtszaken en verontrustende berichten. En natuurlijk het voortdurende onderhoudsprobleem. Eindeloos Moed achter de voden zitten is vermoeiend. De Laagbouw is een puinzooi; je kunt niet eens al je spullen in je kamer houden vanwege de lekkages.

Het dak van het (leke) koetshuis

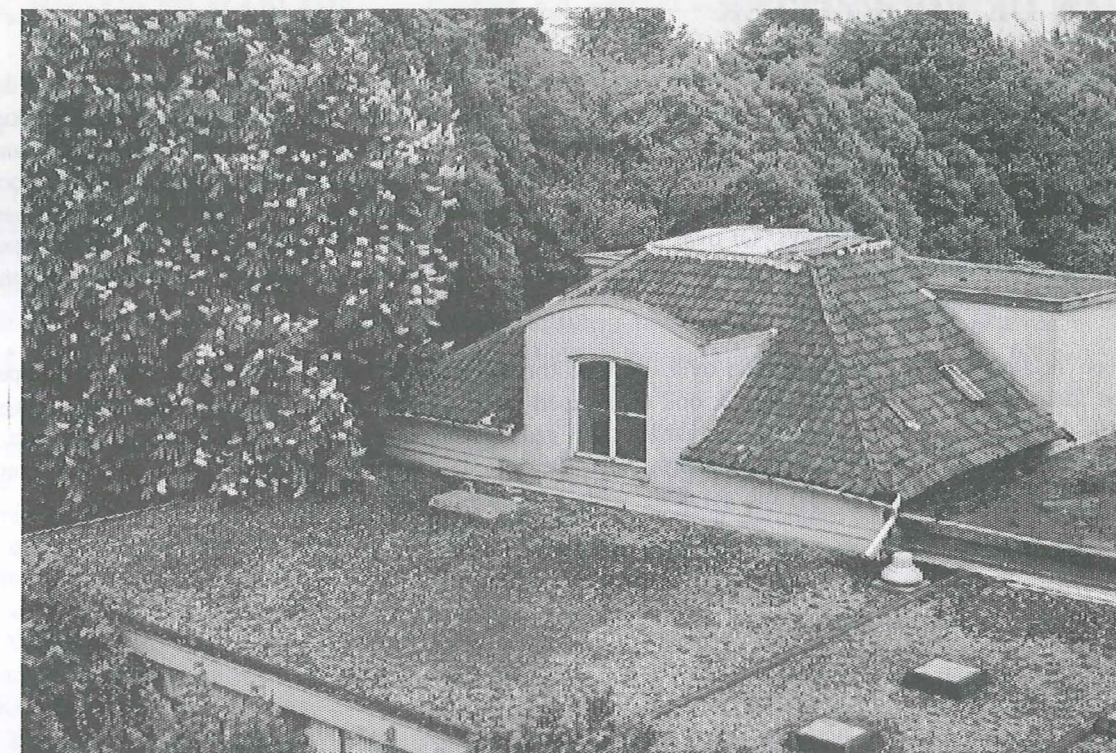

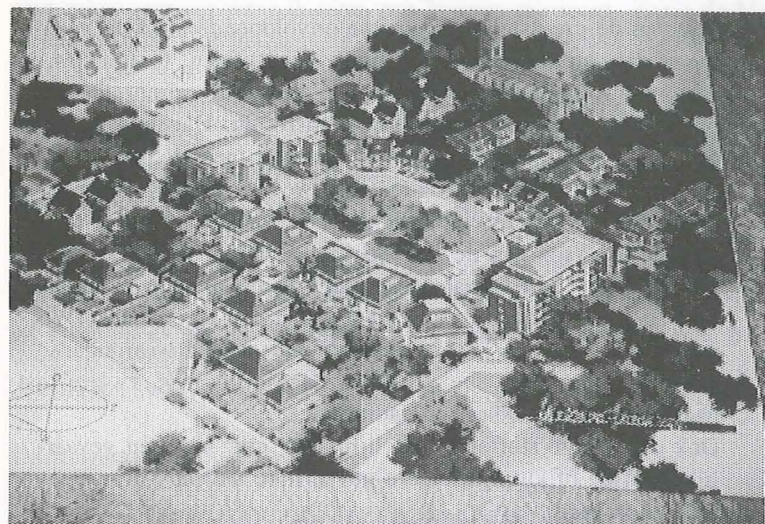
Foto L.J.

Ook de wijk komt er goed vanaf; veel groen en lekker rustig voor stadse begrippen. Bovendien is het centrum op tien minuutjes fietsen en zijn er winkels volop in de buurt. Hees heeft nog echt de gemoedelijke sfeer van een dorp. Er staan prachtige panden, wat het erg leuk maakt om met mooi weer rond te wandelen en de geuren van de tuinen op te snuiven. Flats zouden het pittoreske plattelandskarakter te niet doen. Het is al erg zat dat we voortdurend de rookpluimen van het industrieterrein zien (en ruiken).

De vooruitzichten voor de villa zijn onzeker, maar als het aan ons ligt dan zouden wij de villa in een stichting onder willen brengen. We hopen dan de villa weer in oude luister te herstellen, met name de entree. De laagbouw zal moeten verdwijnen om plaats te maken voor het koetshuis. Misschien kan een deel van het complex voor exploitatie geschikt worden gemaakt, om de vele kosten die daarmee gemoeid zijn te dekken. Ook de tuin krijgt dan natuurlijk een opknapbeurt. Kortom: wij gaan door!!!!

Dominicushof bewoond, een nieuw stukje Hees

Het plan voor Dominicushof in tekening

Foto E.B.

Beste medebewoners van Hees,

Namens de bewonersvereniging "Dominicushof" en op uitnodiging van de redactie van "Dorpsbelangen Hees" stellen wij ons graag aan U voor.

"Dominicushof" is begin 1995 opgericht met als doel om de leefbaarheid te vergroten van ons kleine wijkje. Te denken valt daarbij aan indeling plantsoenen, hondenuitlaatplaats, kinderspeelgelegenheid, verkeersveiligheid, buurtpreventie, gezelligheidsactiviteiten (nieuwjaarsborrel, barbecue, muziek- en sportclubs, kinderpuzzeltochten, sportwedstrijden).

Ook aan de wat serieuze zaken geven wij aandacht, waarbij samenwerking met andere belangengroeperingen binnen Nijmegen nagestreefd wordt. Te denken valt hierbij aan milieuzaken (Smit Draad), gezondheid en uiteraard zullen bestemmingsplannen niet uit het oog verloren worden.

Ondertussen zijn reeds contacten geweest en opgebouwd met Dorpsbelangen Hees, kerkbestuur en de scholengemeenschap Dominicushof-Nijmegen-West. Kortom, als bestuur en als wijkje beginnen we al aardig ingeburgerd te raken in Hees: het bakertje en Hutting weten velen al te vinden en de melkboer is reeds een bekende bij de bewoners.

Zoals u weet heeft het hele plan nogal wat vertragingen en tegenslagen gehad, niet alleen op het gebied van vergunningen, later ook op het gebied van bouwtegenslagen (geen stenen waardoor gedeeltes soms enkele maanden stil lagen, bouwstaking van 5 weken, 1 week stilstand door wateroverlast begin '95), waardoor de laatste bewoners pas eind '95 in Hees kwamen wonen. Voorts zijn er de nodige problemen met de aannemer geweest en sommige problemen zijn nog steeds niet goed opgelost. Kortom, het begin was moeilijk, maar er kan toch gesteld worden dat - voor zover bekend - iedereen zich uitstekend thuisvoelt in Hees. Namens alle bewoners hopen wij dat U ons ook als mede-Hesenaar beschouwt en dat wij als goede burens van elkaar dit mooie stukje Nijmegen mooi houden.

Tot ziens en met vriendelijke groet,
namens het bestuur "Dominicushof".
Andre Krul

Wij willen Andre Krul bedanken voor zijn bedrage in deze "Stenen Bank" en hopen op een goede samenwerking. Alle nieuwe bewoners van het Dominicushof gefeliciteerd met de nieuwe woningen en welkom in ons verenigingsgebied van "Dorpsbelangen Hees".

E.B.

Eind vorig jaar hebben de laatste bewoners de huizen en appartementen betreden. Zoals al eerder vermeld in onze "Stenen Bank" zijn ruim één jaar geleden de straatnamen onthuld, om precies te zijn op 1 juni 1995. De 4 architecten hebben gezorgd voor de diversiteit van de woningen. Namen als Syntaxis, Rethorica, Grammatica en Blécourt worden de woningen genoemd. Het resultaat mag er wezen. Inmiddels is er ook gezorgd voor de groenvoorziening en verharding van alle paden en doorgangswegen. Kortom project gereed, een nieuw stukje Hees erbij.

Wij hebben vernomen dat er ook een bewonersvereniging actief is en onlangs is er een kennismaking geweest tussen deze vereniging en Dorpsbelang Hees. Wij hebben gevraagd aan de voorzitter van deze bewonersvereniging om zich aan onze leden voor te stellen.

De Stenen Bank

Kometenpark

Eind maart is er een informatieavond geweest over de plannen van de Gemeente om het park aan te passen dan wel op te knappen. Deze avond werd georganiseerd in het wijkcentrum Hesewijde.

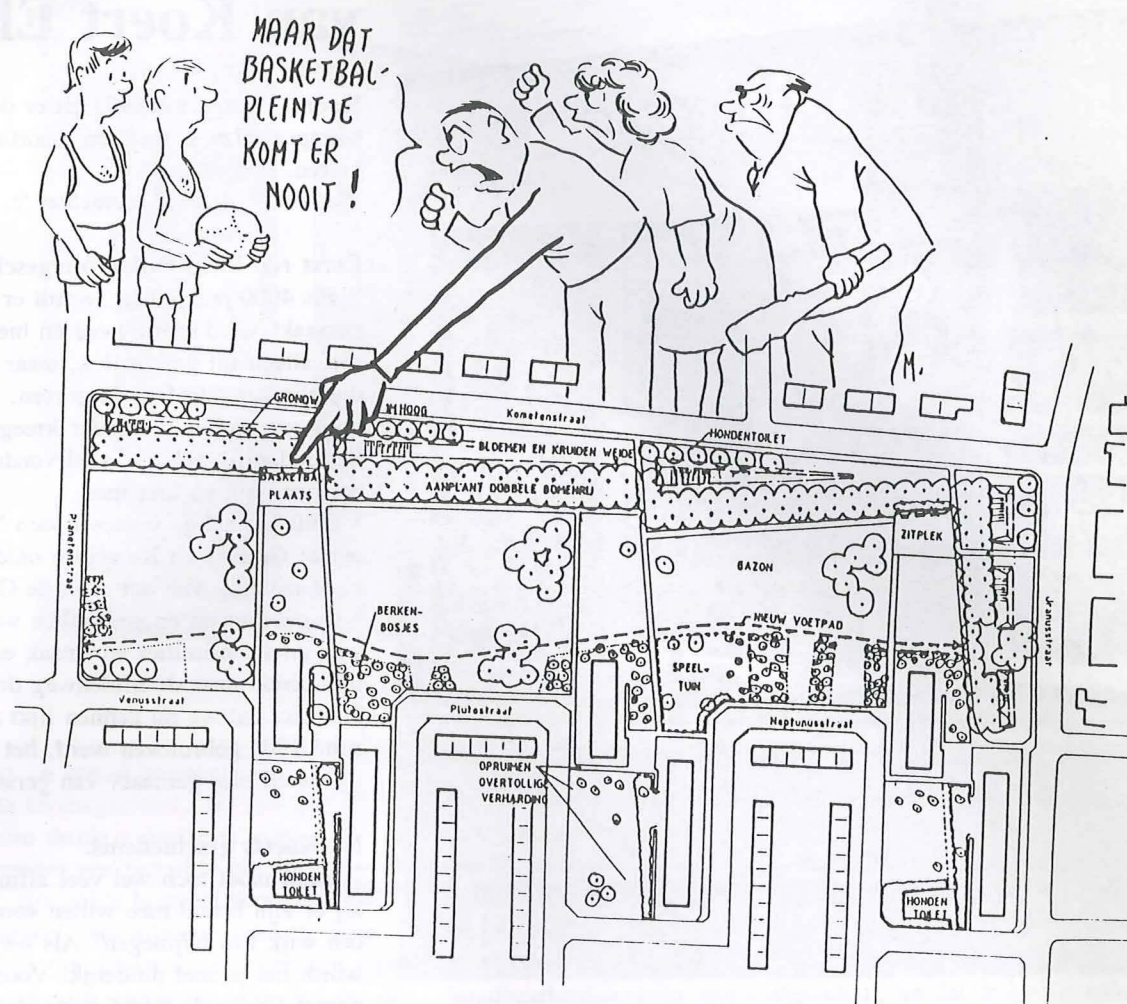
Aan de hand van dia's en uitvergroete tekeningen werden de plannen toegelicht door de heer Loosschilder van de sectie Speelgelegenheden en de heer Driessen van de afdeling Beplantingen.

Voorstellen van diverse soorten bomen, bloemen, kruiden, struiken, tot speelvoorzieningen en de aanleg van hondentoiletten; kortom, het park moet aantrekkelijker worden.

De avond werd door velen bezocht en bekritiseerd. Met name over de plaats van de hondentoiletten was men niet tevreden.

Ook de geplande basketbalplaats vond geen

echt welkom bij de bewoners aan de Kometenstraat, hierover lopen op dit moment nog contacten met de Gemeente. Op de situatietekening kunt u de plannen van de Gemeente goed zien. Dhr. Marcus heeft er een ludieke aanvulling aan gegeven. E.B.

VOORSTEL AANPASSING KOMETENPARK

ERGOMAGNETIC LINE

DE NIEUWE FIETSTRAINERS VAN TUNTURI

De nieuwe fietstrainer-ergometers van Tunturi helpen uw conditie, juist nu op peil te houden. De elektronische monitor en hartslagmeter meten nauwkeurig uw voortgang, motiveren en maken thuis trainen plezieriger en effectiever dan ooit.

- comfortabel nieuw zadel • Fins kwaliteits design
- elektronische monitor • Polar-hartslagontvanger
- soepel en geruisloos fietsen • lage instap • slipvrije tandriem garandeert betrouwbare overbrenging

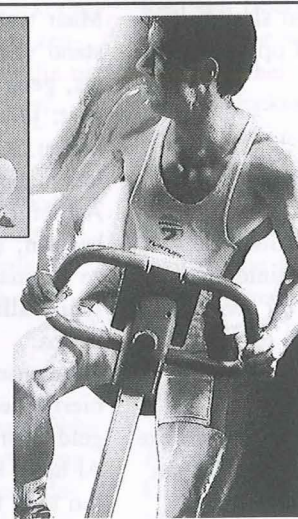

Voel je lekker,
voel je beter,
doe Tunturi!

TUNTURI
First in fitness

TEST
de nieuwe
ErgoMagnetic®
Line bij:

j.thoonen

FIETS
& FITNESS

Dennenstraat 69
Nijmegen
Tel: 3770006

MULTI CYCLE
een fijne fiets

BATAVUS

De Stenen Bank

Het dagelijkse ritueel

Foto L.J.

een ander segment werkt, zoals bijvoorbeeld mode. Maar omdat het produkt, bier, zo bij iedere supermarkt en slijter te koop is, moet je je op de een of andere manier duidelijk van hen onderscheiden. Door meer dan 400 soorten in huis te hebben, ben je daarin al een heel eind op weg.

Als je aan bier denkt, dan denk je ook aan kratten slepen. Daar hoort vooral gratis parkeren bij, en dat lukt op de Molenweg vrij aardig.

Maar hoe kom je uiteindelijk in het biervak?

Hij komt uit het wereldje, zoals hij dat noemt, maar niet van huis uit.

Hij kwam in Nijmegen terecht, omdat hij aan de Gelderse Leergangen studeerde om later het voor hem toen interessante beroep van leraar te gaan uitoefenen. Maar toen hij eenmaal zijn hbo-diploma op zak had, kon hij ondanks een enorme sollicitatiedrift niet aan een baan komen.

Elke student heeft wel een band met de horeca, hetzij aan deze kant van de toog om te drinken, hetzij aan de andere kant om te tappen.

Zo is hij 15 jaar lang betrokken geweest bij bierbrouwerij de Raaf in Heumen. Hij was samen met iemand anders eigenaar

In de schijnwerper: De Bierwereld van Koert Elzinga

Sinds 13 Augustus 1993 zit er de aan Molenweg 261 een bierspeciaalzaak met een assortiment van meer dan 400 bieren.

Wat is de filosofie hierachter?

Eerst een klein stukje biergeschiedenis.

Sinds 4000 jaar v.Chr. wordt er in Sumerië al melding gemaakt van bierbrouwen en bierdrinken. Dit weten we niet alleen uit geschriften, maar ook uit tastbare bewijzen die zijn aangetroffen in graven. Een overleden hoogwaardigheidsbekleder kreeg op zijn lange reis naar het dodenrijk behalve veel voedsel ook nog verschillende soorten wijn en bier mee.

Vanuit het nabije oosten kwam het bier naar Europa. De eerste Griekse en Romeinse ontdekkingreizigers maakten er al melding van dat er in de Germaanse gebieden veel bier gebrouwen en gedronken werd. Het bier van toen was uiterst primitief en smaak en kwaliteit, het zou ons nu niet direkt naar de Molenweg doen snellen!

Het bier dat we nu kennen lijkt nog het meest op dat wat rond 1300 gebrouwen werd, het z.g. hobbier. Vóór die tijd werd bier gemaakt van gerste- of tarwemout.

Nu Koerts geschiedenis.

Iemand moet toch wel veel affiniteit met bier hebben wil hij er zijn brood mee willen verdienen, en waarom hier in een wijk van Nijmegen? Als we Koert aan het woord laten wordt het je snel duidelijk. Voor een beginnende ondernemer liggen de huren in de stad een stuk hoger dan hier. Op zich zou een hoge huur geen probleem zijn als je in

van het horeca- en museumgedeelte, dat van de brouwer gepacht werd. Toen het bedrijf later werd overgenomen door Oranjeboom, gingen ze met de nieuwe eigenaar mee. Maar na verloop van tijd voorzag hij dat het een geldverslindend bedrijf zou worden, en voordat dat gebeurde is hij er weg gegaan.

Maar wat nu? Je hebt een hbo-diploma op zak, je hebt verstand van bieren, ondertussen een gezin met twee kleine kinderen, geen zin meer in horecawerk dat tot 5 uur 's nachts door gaat, je wordt ouder en je groeit eruit. Dan ga je om je heen kijken, krijgt een idee van een bierzaak. Je denkt, bestaat zo iets eigenlijk en kun je daarvan leven?

Achteraf bleken er toen in het land al 5 van dit soort zaken te bestaan, (ondertussen zijn het er al zo'n 12 geworden) en heeft ze allemaal bezocht.

Bijna alle bieren van de wereld, in de bierwereld, is zijn thema.

De mensen zijn bereid, als ze op hun vakantie een lekker biertje hebben gedronken, daar, eenmaal thuis, relatief veel geld voor te betalen.

Al heeft hij bijna alle biersoorten in huis, soms moet hij mensen toch teleurstellen, want het ontbreekt hem aan ruimte om meer dan 400 honderd soorten in huis te hebben.

Waar zijn klanten allemaal vandaan komen, hij weet het niet.

Wat hij wel kan zeggen is, dat het vanaf het prille begin goed gelopen heeft, ondertussen is 60% vaste klant.

Bestaat er een echte bierdrinker?

Volgens Koert heb je een echte pilsdrinker en een echte speciaalbierdrinker, hierin maakt hij duidelijk onderscheid. Pils is een "doordrink"bier, en ook het enige bier dat tot zo'n 20 jaar geleden hier gemaakt werd. In de jaren zeventig kwamen er voornamelijk importbieren uit België bij. Ondertussen zijn er in ons land heel wat brouwerijtjes bijgekomen, en zoals het er nu uit ziet gaan we binnenkort de Belgen inhalen wat betreft smaakvariëteiten en aantal brouwerijen.

Een pilsdrinker is een echte levensgenieter, die pils ziet als een echte dorstlesser, daarom drink je daar ook meer van. De speciaalbierdrinker, vroeger een beperkte elitegroep van jongeren en studenten, zijn echte biergenieters. Het leuke van speciaalbier is dat er zoveel verschillende smaken, kleuren, bitterheid en zuurheid in zijn, zodat iedereen er zijn eigen weg in kan vinden. Dat is ook zijn verklaring voor het succes van zijn winkel. Er zijn zoveel merken op de markt gekomen, met elk zijn specifieke smaak, dat iedere bierdrinker er wel iets van zijn gading kan vinden. Slijterijen en supermarkten nemen die merken nauwelijks in hun assortiment op, daar zijn ze veel te klein voor. Maar door de verkoop van speciaalbier kan hij zijn winkel draaiende houden, en de groep van kopers wordt steeds groter. Speciaal bier wordt vaak op uiterlijk gekocht, ondanks dat het misschien helemaal niet lekker is. Als de verpakking leuk is, het reclameverhaal goed, dan verkoopt het zichzelf. Volgens Koert zijn er bieren die veel meer aandacht verdienen, maar die zitten dan in een verpakking die niet oogt. Het wordt dan haast onmogelijk om het te verkopen, want het oog wil ook wat.

Door vrouwen wordt nog steeds veel bruin bier gedronken, soms wordt het door artsen voorgeschreven, als jonge moeders problemen hebben met het zog, ook al vinden ze het niet lekker. In bier zit namelijk een bestanddeel dat de melkproductie op gang kan helpen brengen. Het lijkt op een bakerpraatje, maar het schijnt waar te zijn.

Is bier onbeperkt houdbaar?

Vanwege wettelijke verplichtingen staat er een houdbaarheidsdatum op een flesje bier. Koert kan je echter vol overtuiging vertellen dat het niets zegt. Bier kan wel een smaakverandering ondergaan, d.w.z.: het kan lekkerder of minder lekker worden. Of er gebeurt helemaal niets.

Foto L.J.

De houdbaarheidsdatum wil alleen maar zeggen: Beste klant, ik bierbrouwer garandeer U dat mijn bier smaakt zoals ik vind dat het moet smaken, tot dié datum. Bier wordt binnen de E.U. in tegenstelling tot wijn nl. als een industrieel produkt beschouwd, en moet daarom een houdbaarheidsdatum hebben. Bierliefhebbers in Nederland zouden er voor pleiten dat de houdbaarheidstermijn wordt afgeschaft, en dat er op het etiket komt te staan wanneer het bier gebrouwen c.q. gebotteld is. Een botteldatum zegt meer dan een houdbaarheidsdatum, een kenner wil weten wanneer het gemaakt is.

Gaan we terug naar het bier van een paar duizend jaar geleden, dan is het allang niet meer het vocht dat we nu drinken. De methode van brouwen op zich is hetzelfde gebleven, alleen vroeger gebeurde het simpeler, om over de hygiëne van toen maar te zwijgen. Volgens Koerts filosofie moet het bier van toen een troebel, nauwelijks schuimend, zuur spul zijn geweest, waar weinig alcohol in zat, een procent of 2,5. Het was toen, wat het nu nog steeds is, een echte volksdrank, men moet bedenken dat water toen niet drinkbaar was. Het is bekend dat zo rond de Middeleeuwen er 300 à 400 liter bier per hoofd van de bevolking gedronken werd, nu ligt het verbruik zo rond de 85 à 90 liter.

Regelmatig worden er door hem bierproeverijen gegeven bij mensen die over een lokaliteit beschikken, of bij personeelsverenigingen die biersessies organiseren. Aan de hand van dia's vertelt hij over bier in al zijn facetten, en waar natuurlijk ook het proeven van zes à zeven verschillende smaken bij hoort.

Tot slot, wij schijnen al dit heerlijk vóél te koud te drinken. Pils mag koel zijn, een graad of 6 à 7, dus niet onder uit de koelkast. Heeft U een kelder, dan is dat voor pils helemaal ideaal.

De temperatuur van speciaalbier moet tussen de 10 à 15 gra

den liggen, dus hoe zwaarder hoe warmer. De verklaring hiervoor is, dat hoe warmer bier is, des te meer smaakstoffen er vrijkomen. Dit is volgens Koert ook een van de redenen waarom je alcoholvrij bier wél koud moet drinken. De smaakdrager van het bier is de alcohol, en als je dat weg haalt neem je een van de belangrijkste aspecten er van.

Mocht U nog nooit aan de Molenweg 261 binnen zijn geweest, misschien heeft dan dit artikeltje Uw nieuwsgierigheid opgewekt om alsnog de bierwereld van Koert Elzinga te gaan ontdekken.

C.de V.

WINNAAR KLEURWEDSTRIJD

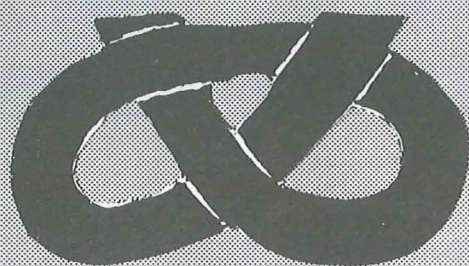
Uit de inzenders van de kleurwedstrijd van de vorige Stenen Bank heeft de redactie een winnaar gekozen.

Eefje van Ruitenbeek, Kerkpad 75, heeft inmiddels een leuke attentie gekregen.

Wie bakker Wesseling kent

wil geen ander

die is verwend

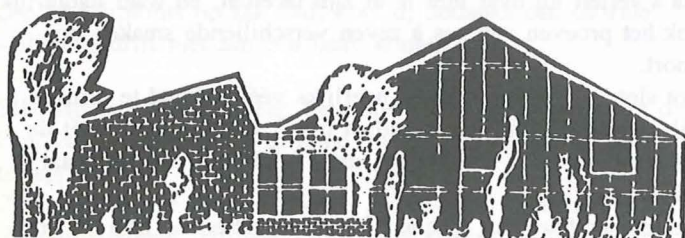
Sinds 1950

BAKKERIJ WESSELING

Korte Bredestraat 26
Tel. 3771659

Lange Hezelstraat 31
Tel. 3226124

Nijmegen

boeketterie
bloemisterij **Hutting**

KERKSTRAAT 187 - 6543 KJ-NIJMEGEN - TEL 024-3770336

De Stenen Bank

De Minderbroeders Kapucijnen van Hees

Heel soms zie je hem nog, schuifelend over het trottoir van de Schependomlaan/Wolfkuilseweg, een 'bruine, blotevoetenpater', beter gezegd: een Minderbroeder Kapucijn. De meeste Kapucijnen, ook die van het klooster aan de Wolfkuilseweg, zijn tegenwoordig gekleed in het 'burgerpak'. De sandalen met blote voeten, de lange bruine pij met puntkap en witte koord en de veelal onmiskenbare lange baard behoren tot de verleden tijd.

Aan het begin van de 13e eeuw leefde in de omgeving van het Italiaanse Assisi de koopmanszoon Franciscus. Zijn leefwijze en opvattingen inspireerden velen in die tijd al om zijn voorbeeld te volgen. Die volgelingen vormden een orde, waartoe de Franciscanen, Kapucijnen en Conventuelen behoren. Zij worden de Eerste Orde genoemd. De Tweede Orde wordt gevormd door de Clarissen, naar de H. Clara, de eerste volgeling van Franciscus. Daarnaast zijn er nog vele Congregaties van zusters en broeders en lekenroeperingen die zich laten leiden en inspireren door Franciscus. De Franciscaanse Lekenorde vormt de Derde Orde.

De Orde van Kapucijnen ontstond in de 16e eeuw in Italië, in een tijd dat het flink rommelde in de katholieke kerk. De hervormingsgedachten van Maarten Luther bereikten een groeiend publiek en ook binnen de katholieke kerk kwam er kritiek los. In 1536 startten zo'n 500 Kapucijnen een leven dat een evenwicht wilde zijn tussen teruggetrokkenheid in de eigen gemeenschap en actief bezig zijn tussen de mensen om het geloof uit te dragen. De eenvoud van het oorspronkelijke ideaal van de H. Franciscus blijkt uit de naam Minderbroeders. En omdat ze, zoals Franciscus vroeger ook, een puntmuts of capuchon droegen,

kregen ze in de volksmond de naam Kapucijnen.

In 1585 werden vanuit Parijs vier Kapucijnen naar de Lage Landen gezonden. Zij vestigden zich in Antwerpen en van daaruit stichtten zij kloosters, eerst in het huidige België en daarna ook in Nederland. Maastricht, 's Hertogenbosch, Breda en Velp (bij Grave) kregen de eerste kloosters van Kapucijnen. De orde maakte in de 19e eeuw een enorme groei door. In 1882 kwam er dan ook een zelfstandige Nederlandse provincie van Kapucijnen, die de 'Provincie van de allerheiligste Drievuldigheid' zou heten.

In Nijmegen woonden in de periode 1623-1644 voor enige

De gemeenschap en gasten in 1964

Foto Coll. Kapucijnen

De inzegening van het nieuwe klooster in 1960

Foto Coll. Kapucijnen

De Stenen Bank

tijd Kapucijnen. Zij verkondigden hier Gods woord en verzorgden de pestleiders van de stad. Maar katholiek zijn en ook nog geestelijke in Nijmegen was lastig in die tijd. Pas in 1931 keerden de Kapucijnen terug naar Nijmegen. Aanvankelijk waren dat jonge paters die hun studie gingen volgen aan de Katholieke Universiteit. Maar al snel hielden zij zich ook bezig met allerlei andere activiteiten. Hun eerste adres was de Van Oldenbarneveltstraat 42, in 1934 kocht de orde De Witte Villa aan de (toen nog) Dorpsstraat 69 en Rivo Torto aan het Kerkpad. In De Witte Villa kwam het klooster, in Rivo Torto werden cursussen verzorgd, met name voor de Lekenorde. In 1960 werd een nieuw kloostergebouw gebouwd aan de Wolfkuilseweg. De bekende Nijmeegse architect Emile Estourgie ontwierp het, de aannemers Berntsen en Braam bouwden het.

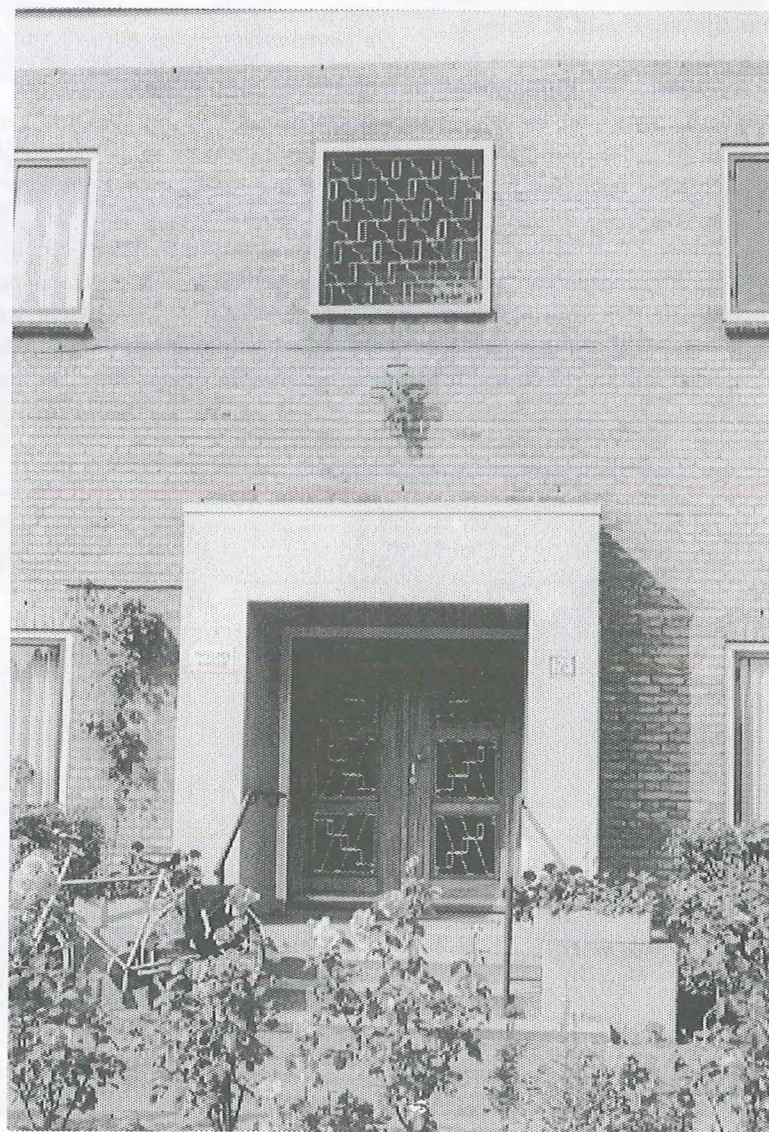
Het is al langer bekend dat het aantal religieuzen in Nederland afneemt. Waren er in 1960 nog ruim 45.000 zusters, broeders, fraters en priesters, in 1992 waren dat er nog net 19.000. Ook in het klooster aan de Wolfkuilseweg is die terugloop duidelijk. Nu wonen er nog elf Kapucijnen, de jongste is 55, de rest veel ouder.

Pater Dominicus Groenendaal is een van die elf. Zijn levensloop is vergelijkbaar met die van veel Kapucijnen in Nederland. Het klein-seminarie in Langeweg, een jaar noviciaat in Udenhout, na drie jaar de kleine professie en filosofie-opleiding in Helmond, vervolgens de blijvende professie en tot zijn priesterwijding in 1951 de theologie-opleiding, wederom in Udenhout. Na een jaar 'eloquentia', de leer van de welsprekendheid (zeg maar preeklessen) werkte pater Groenendaal tot z'n 65e in de gezondheidszorg en in verschillende parochies. Ook nu nog is hij actief en wel als assistent bij pastor Nas in de Bethlehem-parochie. En vanuit de pastorie van de voormalige Fatimakerk in het Willemskwartier verzorgen nog steeds Kapucijnen de diensten in de Lourdeskerk en in de kerk aan de Groenestraat. Overigens zijn veel Kapucijnen werkzaam in de missie, op dit moment misschien wel een belangrijker werkterrein dan het 'welvarende' Nederland.

Oudere Nijmegenaren kennen de Kapucijnen vanuit het zogenaamde Don Boscowerk. Tijdens de oorlog was Nijmegen gedurende ruim een half jaar frontstad. Naast de vele verwoestingen bracht de oorlog ook een ernstig zedelijk en maatschappelijk verval met zich mee, vooral in de volksbuurten. Er viel in deze buurten een grote onkerkelijkheid te constateren. Verschillende instanties maakten zich hierover zorgen. Het was vanuit deze bezorgdheid dat vrij snel na de Tweede Wereldoorlog op initiatief van de Katholieke Vereniging voor Kinderbescherming het Don Boscowerk tot stand kwam. Als naam kreeg die instelling R.K. Stichting Volksjeugdzorg 'Don Bosco'. De stichting had als doel "de opheffing der Nijmeegse a-sociale jeugd". Ze wilde dit doen door "de volksjeugd van 7 tot 23 jaar godsdienstig, maatschappelijk, cultureel en lichamelijk te helpen vormen tot overtuigde katholieken en goede burgers, waarbij de godsdienstige en maatschappelijke vorming op de voorgrond staat." Logisch dus dat priesters het voortouw moesten nemen in het Don Boscowerk. Binnen de Vereniging voor Kinderbescherming speelde Kapucijn Theodorus een vooraanstaande rol en misschien ook hierdoor werd aan de Kapucijnen gevraagd dit 'missiewerk' in Nijmegen op zich te nemen. De uitvoering van het werk kwam bij een Pater Directeur, de Kapucijn Monaldus. In 1948 richtte het Don Boscowerk zich op vijf buurthuizen: in de Wolfskuil, aan de Graafseweg, aan de Krayenhofflaan, aan de Groenestraat en een buurthuis in oprichting in de 'oude stad'. Als gevolg van veranderende tijden en inzichten verdween het Don Boscowerk aan het begin van de jaren 70.

Franciscus wilde dienstbaar zijn, een ideaal dat de Kapucijnen nog steeds willen volgen. Misschien bent u na dit artikel nieuwsgierig geworden naar de Kapucijnen, naar hun leefwijze en hun activiteiten in binnen- en buitenland. U kunt zich gratis abonneren op het blad 'Met Kap en Koord', dat vier keer per jaar verschijnt. Een kaartje naar het volgende adres volstaat: Met Kap en Koord, Korvelseweg 165, 5025 JD Tilburg.

LJ

De entree van het klooster aan de Wolfkuilseweg

Foto L.J.

Kanker in Nijmegen

De VERENIGING STEDELIJK LEEFMILIEU NIJMEGEN organiseert een OPENBAAR DEBAT met:

- mw. JACOBS, Gedeputeerde van Milieu van de PROVINCIE GELDERLAND;
- JANSSEN en HOMPE, Wethouders van Milieu en Gezondheid van de GEMEENTE NIJMEGEN.

(G)een vuiltje aan de lucht ?

Datum: 4 juli 1996

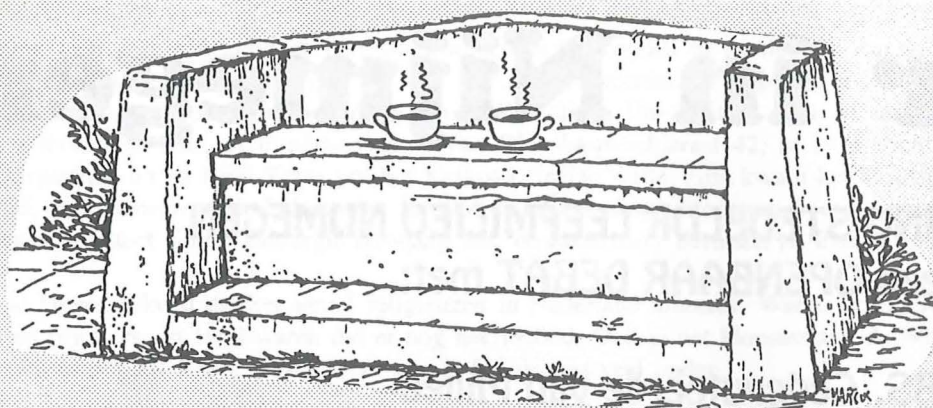
Aanvang: 20.00 uur

Plaats: Wijkcentrum TITUS BRANDSMA
Tweede Oude Heselaan 386

Toegang: GRATIS

U BENT VAN HARTE WELKOM !

WIE WAT WAAR

De Stenen Bank is een uitgave van de Vereniging Dorpsbelang Hees. Deze vereniging streeft naar het behoud van het landelijk karakter van het voormalige kerkdorp Hees.

Het bestuur van de Vereniging Dorpsbelang Hees:

G.C.M. van Zijl de Jong-Lodenstein
Voorzitter
Meloestraat 22
Tel. 3771125

H. Pesch (Secretaris)
Meloestraat 12
Tel. 3772414

E. M. Beumer (Penningmeester)
Ananasstraat 3
Tel. 3774047

J.J.P. van Dijk (Bestuurslid)
Bredestraat 15
Tel. 3773533

L.W.P. Janssen (Bestuurslid)
Ananasstraat 1
Tel. 3786877

W.J.M. Janssen (Bestuurslid)
Dennenstraat 104
Tel. 3772710

Redactie-adres:

Ananasstraat 3
6543 ZH Nijmegen
Tel. 3774047

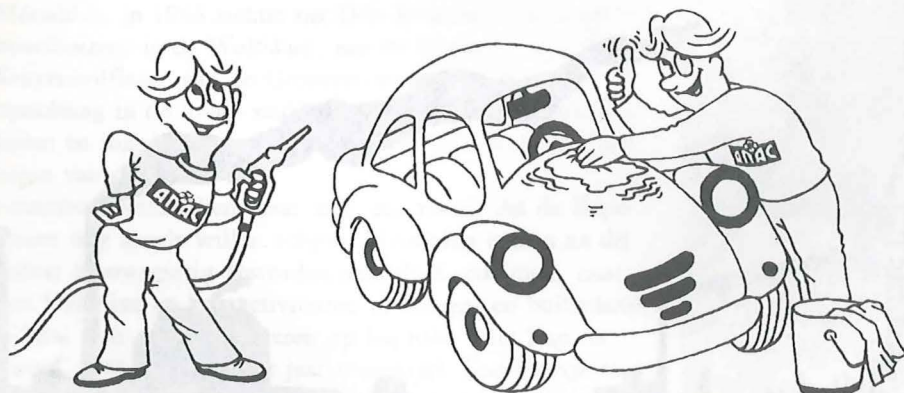
Redactieleden:

E. M. Beumer
C. J. de Vries
L. W. P. Janssen
E. H. M. Scholten

Lid worden:

Mensen, die lid willen worden, kunnen contact opnemen met het bestuur of de redactie van de vereniging. Hiervoor wordt slechts een gering bedrag gevraagd van f 12,50 per jaar, over te maken op giro nr. 349955. Dankzij het grote ledenaantal heeft de vereniging de afgelopen jaren al veel kunnen bereiken.

Let op:
Kopy inleveren voor
2 september 1996 op
het redactieadres:
Ananasstr. 3
6543 ZH Nijmegen.
Eind september ver-
schijnt het volgende
nummer.

TANK, WAS EN KART MET PLEZIER

